

פרק א'

עיין בפסוקים א' – יד' וענה על השאלות הבאות:

א והמלך דוד זקן, **בא בימים**; ויכסהו, בבגדים, ולא יחס, לו. **ב** ויאמרו לו עבדיו, ויקשו לאדני המלך נערה **בתולה**, ועמדה לפני המלך, ותהי-לו **סכנת**; ושכבה **בחיזקו**, וחם לאדני המלך. ג ויקשו נערה זפה, בכל גבול ישראל; וימצאו, את-**אבישג השונמית**, ויבאו אותה, למלך. **ד** והנערה, זפה עד-מאד; ותהי למלך סכנת **ותשרתהו**, והמלך לא **ידעה**. **ה** ויאדניה בן-חגית מתנשא לאמר, אני אמלך; ויעש לו, רכב ופרשים, וחמשים איש, רצים לפניו. **ו** ולא-עצבו אביו מימיו לאמר, מדוע ככה עשית; וגם-הוא טוב-תאר מאד, ואתו ילדה אחרי אבשלום. **ז** ויהיו דבריו--עם יואב בן-צרויה, ועם אביתר הכהן; ויעזרו, אחרי אדניה. **ח** וצדוק הכהן ובניהו בן-יהוידע ונתן הנביא, ושמעי ורעי, והגבורים, אשר לדוד--לא היו, עם-אדניהו. **ט** ויזבח אדניהו, צאן ובקר ומריא, עם אבן הזחלת, אשר-אצל עין רגל; ויקרא, את-כל-אחיו בני המלך, ולכל-אנשי יהודה, עבדי המלך. **י** ואת-נתן הנביא ובניהו ואת-הגבורים, ואת-שלמה אחיו--לא קרא. **יא** ויאמר נתן, אל-בת-שבע אם-שלמה לאמר, הלא שמעת, כי מלך אדניהו בן-חגית; ויאדנינו דוד, לא ידע. **יב** ועתה, לכי איעצך נא עצה: ומלטי, את-נפשך, ואת-נפש בנגד, שלמה. **יג** לכי ובאי אל-המלך דוד, ואמרת אליו הלא-אתה אדני המלך נשבעת לאמתך לאמר, כי-שלמה בנגד ימלך אחרי, והוא ישב על-כסאי; ומדוע, מלך אדניהו. **יד** הנה, עוודך מדברת שם--עם-המלך; ויאני אבוא אחריך, ומלאתי את-דברך.

1. מה פירוש המילים: "בא בימים" (פסוק א')?

2. מה מסמל הדבר על המשך מלכות דוד?

3. כיצד מנצל זאת אדוניה בן חגית (ד')?

4. באילו דרכים מבטא אדוניה את רצונו? (צטט את לשון המקרא!)

א. בדיבור:

ב. במעשים:

5. לדעתך, האם אדוניה קיבל רשות/אישור/סמכות למעשיו? נמק!

6. האם דוד, אביו של אדוניה מתנגד למעשיו? (פסוק ו'), הוכח!

7. מי הם האנשים התומכים בצעדיו של אדוניה ומי הם האנשים המתנגדים

למעשיו? (פסי ז'-י')

תומכים:

מתנגדים:

8. כיצד מגיב נתן הנביא למעשיו של אדוניה? (פסי יא'-יד')

א. אל מי הוא פונה? _____

ב. מה הוא מבשר לה? _____

ג. מה הוא מציע לה לעשות? _____

ד. מדוע הוא מציע לה לעשות כן? _____

ה. מה הוא מצווה אותה לטעון אצל דוד? _____

9. מה יקרה כאשר בת שבע תהיה אצל דוד?

10. באר את המילים הבאות:

	אצל (פס' ט"ו)
	מלטי את נפשך (פס' יב')
	ומילאתי (פס' יד')

	בא בימים (פס' א')
	ולא עצבו (פס' ו')
	ומריא (פס' ט')

"והמלך דוד זקן בא בימים"